

РЕШЕНИЕ

№ 2276

гр. София, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 19.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **669** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по жалба на К. В. Т. с адрес [населено място], [улица], ет. 1, действащ чрез адв. С. Г. Ч.-К., срещу Решение № Ж - 981 от 16.11.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което на основание чл. 22, ал.1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката е прекратено производството по подадена жалба с вх. № Е-11Х-00-194/27.09.2023 г., подадена от г-н К. В. Т. срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД. Жалбоподателят твърди, че постановеното решение е незаконосъобразно несъответствие с материалния закон. В съдебно заседание чрез пълномощника поддържа жалбата. Претендират се разноси по делото.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране чрез юрк. Д. оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД, редовно

призована, не изпраща представител. С писмено становище от пълномощник - юристконсулт С. В., се излага аргументи за неоснователност на жалбата. Претендира се юристконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, III отделение, 15 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства, приема за установено следното:

Административното производство е образувано в Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ по жалба с вх. № Е-11Х-00-194/27.09.2023 г., подадена от г-н К. В. Т. срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД. Със същата Т. е възразил срещу фактура № 3486115 от 25.08.2023г., издадена от „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД. Твърди, че на 22.08.2023 г. при извършена техническа проверка на [улица], служители на електроразпределителното дружество са установили липса на СТИ, за което са съставили констативен протокол, въз основа на който е изготвена Фактура № [ЕГН]/25.08.2023 г., в размер на 14 204,08 лв. Чрез писмо с изх. № [ЕГН]/25.08.2023 г. жалбоподателят е получил горепосочената фактура, като в писмото не е била приложена справка за преизчислените количества електрическа енергия. Според г-н Т. не е спазена процедурата по чл. 50, ал. 3 и чл. 56, ал. 1 от Правилата за измерване на количеството електрическа енергия (ПИКЕЕ), поради което той настоява Комисията да отмени оспорваната фактура като неправилна, незаконосъобразна и необоснована.

Жалбата е разгледана първоначално от служители на дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ на КЕВР. Поискано е становището на енергоразпределителното дружество. С писмо вх. № ЕХ – 11х – 00 – 194 от 11.10.2023г. от страна на Е. Запад е представена хронологична информация за действията, предприети от дружеството предхождащи издаването на фактурата, както и доказателства в подкрепа на изнесените твърдения. Предоставената информация е възприета като достоверна от страна на органите на КЕВР на база представените писмени доказателства и са я обобщили в нарочен доклад от 06.11.2023г. с вх. № Е-ДК-1324/06.11.2023 г. до председателя на КЕВР, с който е направено предложение КЕВР да приеме доклада и да вземе решение, с което да прекрати административното производство поради неоснователност на жалбата.

Възприемайки изцяло констатациите по доклада, с оспореното решение № Ж - 981 от 16.11.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във връзка с чл.147, ал.2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11Х-00-194/27.09.2023 г., подадена от г-н К. В. Т., чрез адв. С. Г. Ч. - К., срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД.

Фактическите основания на взетото решение се свеждат до следното: На 22.08.2023 г. служители на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД са извършили техническа проверка на обект „къща“, находящ се на адрес: [населено място], [улица], с ползвател на имота К. Т.. В момента на проверката след уведомяване на МВР на тел. 112 е съставен Констативен протокол № 1028359/22.08.2023 г. в присъствието на свидетел, който не е служител на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД и Т.. При проверката е установено, че на обекта липсва средство за търговско измерване на ползваната електрическа енергия, като в същото време обектът е присъединен към електроразпределителната мрежа с проводник, тип П. 1- 2хбмм² — меден едножилен, като се ползва едно жило за фаза и едно жило за нула. Единият край на присъединението е присъединен високо до стълб, посредством клеми към една от фазовите и нулева линии на въздушна мрежа ниско напрежение, а другият край по въздушен път влиза в двора на къщата и захранва удължител, към който се включват различни електрически инструменти. По този начин консумираната електрическа енергия не се измерва от средство за търговско измерване. След приключване на проверката присъединението към обекта е премахнато. До Т. е изпратено уведомително писмо с изходящ № NTZ 189099/23.08.2023 г. с приложен констативен протокол от извършената проверка. Въз основа на Констативен протокол № 1028359/22.08.2023 г. и на основание чл. 51. ал. 1 от ПИКЕЕ е изчислено количеството електрическа енергия за периода от 24.02.2023 г. до 22.08.2023 г., в размер на 24 840 кВтч. На Т. е изпратено писмо, с приложени фактура и справка за преизчислени количества електрическа енергия.

Между разпределителното дружество и Т. е сключен Договор за присъединяване към разпределителната мрежа ДПЕРМ № [ЕГН]/28.02.2023 г. за обект разширение, ремонт

и реконструкция на вътрешно жилище в [населено място]. [улица]. За монтаж на средство за търговско измерване е било необходимо да бъде сключен договор за продажба на електрическа енергия, като в дружеството не е постъпвало подобно искане до датата на проверката.

На 28.08.2023 г. Т. е подал заявление за проучване на условията за присъединяване за нуждите на строителството на горепосочения обект. В изпълнение на заявената услуга разпределителното дружество на 08.09.2023г. е издало становище с условията за присъединяване, съгласно което, за временно присъединяване към разпределителната мрежа е необходимо да бъде монтирано средство за търговско измерване. За монтаж на средство за търговско измерване е необходимо да бъде сключен договор за продажба на електрическа енергия, като в дружеството не е постъпвало подобно искане към края на август 2023г.

От правна страна е прието, че правилно е приложена разпоредбата на чл. 51, ал. 1 от ПИКЕЕ, тъй като е било установено неправомерно присъединение на обекта към електрическите мрежи.

Решението е съобщено на 22.12.2023г., а жалбата до съда е подадена на 08.01.2024г.

Приетите за установени факти от КЕВР се потвърждават от доказателствата по делото и те не са спорни между страните. Съгласно представения по делото договор за присъединяване към разпределителната мрежа ДПЕРМ № [ЕГН]/28.02.2023 г. за обект разширение, ремонт и реконструкция на вътрешно жилище в [населено място]. [улица], присъединяването на обекта ще се извърши чрез изграждане на електромер ...“.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Оспореното решение № Ж - 981 от 16.11.2023 г. на КЕВР е постановено от надлежен орган в рамките на предоставената му от закона компетентност. На основание чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон. Разпределението на електрическа енергия е лицензионна дейност, а на основание чл. 75, ал. 2 от ЗЕ комисията провежда контрол за спазването на условията по издадените лицензии, от които неразделна част са

утвърдените общи условия на договори (чл. 49, ал. 2, т. 7 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката). В частност КЕВР контролира изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп, извършва проверки на основателността на жалби и сигнали срещу енергийните предприятия, включително за договорни нарушения, неизпълнение на задължения за присъединяване на производители и клиенти към мрежите или прекъсване на снабдяването с енергия или природен газ; следи за спазването на правилата за работа с потребителите на енергийни услуги (чл. 76, ал. 4, т. 2, т.8 и т.12 от ЗЕ).

Решението е издадено в предвидената от закона форма и при липса на съществени процесуални нарушения. От страна на КЕВР е спазена процедурата, предвидена в чл.144 и сл. от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. Няма основание да се приеме, че решението е постановено при превратно упражняване на власт.

За да прецени съответствието на решението с материалния закон, съдът съобрази следното:

Устройството и експлоатацията на електроенергийната система се осъществяват съгласно нормативни правила, част от които са и Правилата за измерване на количеството електрическа енергия, издадени от председателя на Комисията за енергийно и водно регулиране, на основание чл. 83, ал. 2 от Закона за енергетиката във връзка с чл.83, ал.1, т.6 от ЗЕ. Тези правила регламентират условията и редът за установяване на случаите на неизмерена, неправилно, неточно измерена електрическа енергия и/или енергия, за която има измерени показания в невизуализиран регистър на средството за търговско измерване, както и редът и начините за преизчисляване на количеството електрическа енергия при установяване на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия или за която има измерени показания в невизуализиран регистър на средството за търговско измерване. Правилата са предмет на подробна уредба в раздел девети – чл. 49 и сл. именуван „Ред и начини за преизчисляване на количеството електрическа енергия“.

Нормата на чл. 49, ал. 1 регламентира, че при извършване на проверки по реда на тези правила, операторът на съответната мрежа съставя констативен протокол. След това са предвидени няколко хипотези, като при тяхното разграничаване съдът изхожда не

от използваната правна техника в правилата (подредбата им в членове и алинеи), която очевидно не е прецизна, а от логическото и систематично тълкуване на дадените правила. Съдът приема, че са уредени следните самостоятелни хипотези, налагащи преизчисляване на количеството електрическа енергия:

1. Хипотезата на чл. 49, ал.5 – когато поради определени обстоятелства се пораждат основателни съмнения за правилността/точността на измерването, доразвита в чл. 50, ал.1 (когато тези съмнения се потвърдят при метрологичната проверка);
2. Хипотезата на чл. 50, ал. 2 – при установена промяна в схемата на свързване, водеща до неизмерване, неправилно и/или неточно измерване на количествата електрическа енергия;
3. Хипотезата на чл. 50, ал. 3 - при установена липса на средството за търговско измерване в измервателната система
4. Хипотезата по чл. 51 – при неправомерно присъединяване на обект към електрическите мрежи;
5. Хипотезата на чл. 52, ал. 1 – при установена техническа неизправност на средствата за търговско измерване, поради която използваната електрическа енергия преминава през измервателната система, но количествата не могат да бъдат отчетени и не е установена външна намеса при проверка или отчет;
6. Хипотезата на чл. 53, ал.1 – при повреда или неточна работа на тарифния превключвател, поради което използваната електрическа енергия се измерва, но не се регистрира точно по съответните тарифи, избрани от ползвателя;
7. Хипотезата на чл. 54, ал. 1 - в случаите на установяване на несъответствие между данните за параметрите на измервателната група и въведените в информационната база данни за нея, водещо до неправилно изчисляване на количествата електрическа енергия
8. Хипотезата на чл. 55 - в случаите, в които се установи, че са налице измерени количества електрическа енергия в невизуализирани регистри на средството за търговско измерване.

За всяка от тези хипотези е уреден и начинът за преизчисляване на енергията.

Спорният въпрос по делото е как с оглед установеното при проверката е следвало да се изчисли стойността на енергията, дължима от потребителя – дали по реда на чл. 51,

както е направило дружеството, или по реда на чл. 50, ал. 3, както твърди жалбоподателя.

Съдът приема, че с оглед установеното при проверката е осъществена хипотезата на неправомерно присъединяване на обекта на жалбоподателя към електрическата мрежа. Това е така, тъй като на обекта към момента на проверката не е бил монтирано СТИ по причини изцяло у потребителя, а това е условието за присъединяване на обекта към мрежата. Затова правилно е било енергията да се остойности по реда на чл. 51 от ПИКЕ. Липсата на средство за техническо измерване би могло да е самостоятелна хипотеза на нередовност и би могло да е основание за приложение на чл. 50, ал. 3 от ПИКЕ само когато обектът е бил присъединен правомерно към електрическата мрежа. Когато има неправомерно присъединяване на един обект към електрическата мрежа, самата констатацията, че липсва и СТИ, не е обстоятелство, което да постави потребителя в по-благоприятна позиция при определяне на цената на енергията, която следва да бъде заплатена от него. Установените по делото обстоятелства несъмнено следва да се субсумират под хипотеза на чл. 51, а не под хипотезата на чл. 50, ал. 3 от Правилата.

По изложените съображения съдът приема, че оспореното решение на КЕВР е законосъобразно и жалбата срещу него следва да се отхвърли.

При този изход на делото следва да се поставят на обсъждане претенцията за разноски от страна на ответника и на заинтересованата страна. На ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100лв. На заинтересованата страна „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД също следва да бъдат присъдени разноски на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София-град, III отделение, 15 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. В. Т. с адрес [населено място], [улица], ет. 1, действащ чрез адв. С. Г. Ч.-К., срещу Решение № Ж - 981 от 16.11.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

ОСЪЖДА К. В. Т. с адрес [населено място], [улица], ет. 1 да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране разноски по делото в размер на 100 лв. (сто лева) за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА К. В. Т. с адрес [населено място], [улица], ет. 1 да заплати на „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД разноски по делото в размер на 100 лв. (сто лева) за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: